

Akvila i Priska

Ključni redak:
„Pozdravite Prisku i
Akvilu, suradnike moje u
Kristu Isusu. Oni su za
moj život podmetnuli svoj
vrat; zahvaljujem im ne
samo ja nego i sve Crkve
poganâ.“
Rimljanima 16: 3, 4

Izabrani tekstovi:
Djela apostolska 18: 1-3,
18-21, 24-26; Rimljanima
16: 3, 4

Tijekom svog drugog misionarskog putovanja, nakon svog izlaganja na Aresovom brdu u gradu Ateni, Pavao je otputovao u Korint. Tamo se povezao s Akvilom i Priskom koji su, kao prijatelji šatorari, poslije podržavali njegovu službu.

Izvješće kazuje: "Nakon toga napusti Pavao Atenu i ode u Korint. Ondje nađe nekog Židova imenom Akvilu, rodom iz

Ponta, koji netom bijaše došao iz Italije sa svojom ženom Priskom jer je Klaudije naredio da svi Židovi napuste Rim. Pohodio ih je i, kako bijahu istog zanimanja, ostao kod njih i radio. Po zanimanju bijahu šatorari."—Djela apostolska 18: 1-3

Kasnije su Akvila i Priska otputovali u Efez i tamo boravili neko vrijeme. Uvid u njihovo duhovno znanje i odanost možemo steći čitajući o Apolosu iz Aleksandrije, u Egiptu, koji je dobro razumio hebrejske spise. Jednom prilikom kada su Akvila i Priska posjetili sinagogu u Efesu tražeći priliku da naviještaju Kristovo

evanđelje, stupili su u kontakt s Apolosom, koji je svjedočio o Učitelju.—vss. 18, 19, 24

Kada su otkrili da je Apolos znao samo za "Ivanovo krštenje", pozvali su ga u svoj dom i upoznali ga s kršćanskim krštenjem, te sa saznanjem da je uranjanje u vodu bilo samo simbol „ukopa“ nečije volje u Krista. Odanost Akvile i Priske prema proširenju službe u Ranoj crkvi trebala bi nas nadahnjivati, jer kad je Apolos htio putovati i dalje dijeliti poruku spasenja na drugom mjestu, obavijestili su ga o braći u Korintu, a također su pisali crkvi u tom gradu da ga dočeka po dolasku.—vss. 25-28

Naši ključni stihovi opisuju Pavlovo uvažavanje braće koja su vjerno surađivala u objavljivanju Evanđelja. Posebno opažamo da se s božanskog stajališta potiču svi Kristovi sljedbenici da koriste svoje talente u služenju Bogu bilo da su muškarci ili žene, budući da su i Priska i Akvila u Pavlovim poslanicama primili pisanu pohvalu.

Iako se može činiti da je samo jedno "malo stado" zaista osjetljivo na poruku o Božjem kraljevstvu kao jedinom rješenju za bezbrojne probleme koji utječu na cijelu našu ljudsku obitelj, svatko od nas trebao bi se uključiti u svjedočenje Istine kadgod i gdje god je to moguće, unatoč činjenici da se većini onih kojima se obraćamo obećanja o pravednoj vladi i uspostavi trajnog mira na zemlji mogu činiti izmišljotinama.

Posljednju obavijest o predanoj službi Akvile i Priske napisao je Pavao kad im je uputio pozdrave malo prije nego što je trebao biti pogubljen. (2.Timoteju 4: 19) Ugledajmo se na taj isti duh poput njegovog koji je potaknuo sve koji bi poslušali njegov savjet. "Jer što navješćujem evanđelje, nije mi na hvalu, ta dužnost mi

je. Doista, jao meni ako evanđelja ne navješćujem!"—
1.Korinćanima 9: 16